

53-боб. Раҳм қилмаганга раҳм қилинмайди

13:30 / 30.07.2019 2617

95. Абу Саъиддан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Раҳм қилмаганга раҳм қилинмайди», дедилар».

Шарҳ: Бу ҳадис юқорида ҳам шарҳлаб ўтилди. Албатта, ушбу ҳадиси шарифнинг бу бобда келтирилишидан мақсад, болага раҳм қилишни таъкидлаш учундир. Демак, боласига раҳм қилмаган ота-онага Аллоҳ таоло ҳам раҳм қилмайди.

96 - «مَلَسُوهُ يَلْعَهُ لَلِصِّهْلِ لَلْأُسْرَةِ لَأَقِ لَلدَّبَعِ نَبْرِي حَنْع - 96
«سَان لَلْمَحْرِي أَلْنَمْ هَلَلِ».

96. Жарир ибн Абдуллоҳдан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Одамларга раҳм қилмайдиган кишига Аллоҳ раҳм қилмайди», дедилар».

Шарҳ: Ким одамларга раҳм қилмаса, Аллоҳ таоло ҳам унга раҳм қилмайди. Бу гап ота-оналарга ҳам, болаларга ҳам тааллуқлидир. Шунинг учун мусулмонлар доимо бир-бирларига, хусусан, оила аъзоларига ниҳоятда раҳмдил бўлишлари керак.

Мусулмон ота-она ва болалар бир-бирларига раҳм-шафқат кўрсатиш орқали Аллоҳ таолонинг раҳматига сазовор бўладилар. Агар иш тескарисига айланиб қолса, Аллоҳ таолонинг раҳматидан айрилиб қоладилар.

97 - «الْمَنْ مَلَ سَوْهٍ لَعَلَّه لِيَصْرَهُ لَوْلَا لَوْ سَرَّ لَأَقِي لِقَاءَهُ لَوْلَا دَبَّ عَنِّي بَرِيحٌ نَعْنَعٌ - 97
«هُلْ لَوْلَا هُمُ حَرِيحُ الْوَسْأَنِ لَوْلَا مَحْرِيحُ».

97. Жарир ибн Абдуллоҳдан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким одамларга раҳм қилмаса, Аллоҳ унга раҳм қилмайди», дедилар».

Шарҳ: Бу ҳадиси шариф аввалги ҳадисни бироз бошқача шаклда такрорлаб, таъкидлаб келган.

98 - «نَمْ سَأَن مَلَ سَوْهٍ لَعَلَّه لِيَصْرَهُ لَوْلَا لَيْبِي لَوْلَا لَيْبِي تَأْتِي تَأْتِي لَأَقِي لِقَاءَهُ لَوْلَا لَيْبِي ضَرَّ شَيْءٌ أَعْنَعٌ - 98
أَمْ هَلْ لَوْلَا أَوْف؟ نَأْيِي بَصْلًا نَوْلَّبْتُ أَهْلًا لَوْلَا لَوْلَا سَرَّ أَيْ: مُنْمُ لُجْرُهُ لَوْلَا أَوْف، بَأْغِ الْإِ
«؟ هُمُ حَرِيحُ الْوَسْأَنِ لَوْلَا عَزَّ نَأْيِي لَوْلَا لَوْلَا سَرَّ أَوْف: مُنْمُ لُجْرُهُ»

98. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Бир нечта аъробий Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келди. Улардан бири у зотга:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Сизлар ёш болаларни ўпасизларми? Аллоҳга қасамки, биз уларни ўпмаймиз», деди.

Шунда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Аллоҳ азза ва жалла қалбингдан раҳматни суғуриб олган бўлса, мен нима ҳам қила олардим» дедилар».

Шарҳ: Бу ҳадиснинг маъноси ҳам аввалгиларини таъкидлаб келган.

99 - أَذْكَ يَلُّنَّ أَجْمَعُ لَلْأَقْفِ، أَلْجَرَّ لَمَّ عَمَّ سَأْهَنْ عُلَّ لَلْأَضْرَرَمُّ نَأْ: نَأْمُ تُعْ يَبَّ أُنَّ - ع
نَمْ مُخْرِي أَلَّ هَلَّ لَأْنِ: رَمُّ عَلَّاقُ وَأَرْمَعَمَّ عَزَفْ، مُمْهَنْمَ أَدْحَ أَوْ تُلَّبَقْ أَمْ، دَلَّوْلَ نَمْ أَذْكَ وَ
مُمْهَرْبَّ أَلَّ إِدَابَعْ.

99. Абу Усмондан ривоят қилинади:

«Умар розияллоҳу анҳу бир одамни лавозимга тайинлади. У:

«Менинг фалонча болам бор, улардан биттасини ҳам ўпмаганман», деди.
Шунда Умар:

«Аллоҳ азза ва жалла бандаларидан фақатгина яхшилик қилган одамга
раҳм қилади», деди».

Шарҳ: Яъни ҳазрати Умар розияллоҳу анҳу ўзлари мансаб берган одамдан
шу камчиликни топган эканлар. Мазкур одамнинг ўз боласини ўпмагани
шахсий камчилик сифатида баҳоланган экан. Мўмин-муслмон ота-оналар
мазкур камчиликдан йироқда бўлишлари матлубдир.

«Одоблар хазинаси» китобидан